Wana künni kübaraga,
Kipsi alla kelderisse,
Astu alla aitatesse.
Wota aidast uued riidet,
Warna otsast walged särgid.
Piis mine Narwast naista tooma,
Peeterburgist teista poolta,
Mine läbi Lihula.
Fiksub tina sanike
Raksub rauda wakrike,
Lõuke laulab looka all,
Fedre teise aisa otsas,
Kägu taga saani korjas.
Tüdruku tropp tuli tölla ette,
Neiu salk aga saani taha.
Kenne aga ilus pois on see?
Ja kenne nägus pojuke?
Kell' lõuke laulab looga all.
Fedre teise aisa otsas.
Kägu aga taga saani korjas?"

Tutukesed.

1. Wahwa mees.

Seda ma küll ei tea, kas see jutt tõsi on wõi mitte; ehk kas see mees, kellest see jutt on tehtud, sün ma peal on elanud wõi mitte, wõi on ta enne sündimist kohe surnd olnd. See jutt, nii kui mina seda oma wanaisa käest kuulsin, oli sedawiisi: Ühe korra elanud üks mees, (kelle nime ma enam ei mäleta) ja see näind ühekorra ühes kohas, ühe suure tamme kelle latw taewase ulatand. Ja hakkand seda tamme mõda ülesse ronima ja ronind sini kui taewasse. Taewas olnud see kord suur laat, kus hobused ja härjad wäga alwad olnud, aga säsed ja kärbsed selle wastu kallid. Mehel tulnud meelde, ma pealt kärbsid ja säski tulla wiima. Kuda mõtteltud nenda tehtud; toond ma pealt ühe tasku täi kärbsid,